

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010410
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010410.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému J. U., nar. XX.XX.XXXX v U., okres R., trvale bytom S. pod T., časť T. S., R. č. XX/XX, okres R., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu Ružomberok, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/103/2016 zo dňa 28.11.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. marca 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného J. U. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/103/2016 zo dňa 28.11.2016, bol obžalovaný J. U. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

hoci dňa 17. 03. 2014 v S. pod T., okres Prievidza, prevzal výzvu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 222/2013-149 zo dňa 06. 03. 2014 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava najneskôr do dňa 28. 03. 2014 do 15:00 hod., pričom bol zároveň poučený aj o následkoch nenastúpenia do výkonu trestu a vyhýbania sa nástupu do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 222/2013 zo dňa 28. 11. 2013, právoplatný dňa 28. 02. 2014 za pokračovací prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, tak v určenom termíne, teda do 28. 03. 2014 bez udania závažného dôvodu nenastúpil na výkon tohto trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava a nastúpil až dňa 02. 05. 2016.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 5 (päť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný J. U., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu a to proti výroku o treste, ako aj konaniu tomuto výroku predchádzajúce, pričom rozsudok považuje za nezákonný, neodzrkadľujúci riadne vykonané dôkazy, arbitrárny a teda nepreskúmateľný. V písomnom odôvodnení odvolania obhajoba poukázala na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal už v prípravnom konaní a neskôr aj v konaní pred súdom a svoje konanie úprimne oľutoval. Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím na charakter prečinu, osobu páchatel'a a jeho výpoveď v prípravnom konaní, boli naplnené dôvody na upustenie od potrestania v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie sa dôsledne nezaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 49

ods. 1 Trestného zákona a napriek skutočnosti, že obžalovaný bol už v minulosti súdom trestaný, nie je ani v takomto prípade vylúčený postup podľa citovaného ustanovenia, t. j. podmienené odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Súd prvej inštancie nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, ktoré sa týkajú spáchania trestného činu, najmä pokiaľ ide o spôsob jeho spáchania, mieru zavinenia páchatel'a, pričom nejde o úmyselné konanie, ale o nedbanlivosť, s poukazom na výpoveď obžalovaného v procesnom postavení podozrivého. Obžalovaný nebýva vo vlastnej nehnuteľnosti a prístup k zásielke s výzvou súdu na nástup do výkonu trestu odňatia slobody a možnosť dispozície s touto zásielkou mala aj iná osoba, resp. iné osoby ako obžalovaný, čím mohlo nedopatrením dôjsť k vyhodneniu zásielky, alebo k jej strate a pod. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov považuje za neprímerane prísny, aj s ohľadom na poľahčujúce okolnosti. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b), d) a e) Trestného poriadku a uložil mu trest odňatia slobody v nižšej výmere, alebo výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokurátorky v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca uviedol, že sa v plnej miere pridržiava písomných dôvodov odvolania a žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v dôvodoch odvolania.

Obžalovaný uviedol, že sa rovnako pridržiava písomných dôvodov odvolania a žiadal uložiť miernejší trest, prípadne s podmieneným odkladom.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Tr.zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Žalovaný prečin je úmyselným trestným činom, ku ktorému obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a z uvedených dôvodov potom nemožno odvolaním namietat' ani subjektívnu stránku konania obžalovaného, ako to vyplýva z odôvodnenia odvolania. Napokon aj z výpovede obžalovaného v postavení obvineného možno urobiť záver o úmyselnom konaní obžalovaného, minimálne podľa § 15 písm. b) Tr.zák. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že ide o páchatel'a so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, doteraz bol päťkrát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v ďalších prípadoch bol súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 1T/107/2010 zo dňa 26.11.2010, pre prečin podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. c) Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 1 rok so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T 222/2013 zo dňa 28.11.2013, právoplatným dňa 28.02.2014 za majetkovú trestnú činnosť k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý v súčasnosti vykonáva. Podľa výpisu z evidencie priestupkov nebol postihnutý v priestupkovom konaní. Podľa správy z výkonu trestu chovanie odsúdeného vo výkone trestu je na požadovanej úrovni, no jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je hodnotený ako čiastočne kritický. Okresný súd správne identifikoval tak poľahčujúce, ako aj priťažujúce okolnosti. Obžalovaný trestnú činnosť priznal a oľutoval, preto priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na strane druhej súd zistil priťažujúcu

okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a tiež okolnosti prípadu, kedy sa obžalovaný viac ako 2 roky vyhýbal nariadenému výkonu trestu odňatia slobody, kedy bolo po ňom vyhlásené pátranie musel byť do výkonu trestu dodaný príslušníkmi polície dňa 02. 05. 2016, je uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trestom primeraným a zákonným i z hľadiska naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 ods.1 Tr.zák., pričom odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmiernenie trestu a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere nepovažoval za dôvodné.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného J. U. odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.